

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 642

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 332 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată	2-5		
Decizia nr. 364 din 2 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	5-7		
Decizia nr. 369 din 2 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în ansamblu, și în special a dispozițiilor anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011	8-10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
123. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru stabilirea datei la care se realizează în anul 2016 acordarea gradului profesional următor polițiștilor	10		
351. — Ordin al ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională pentru modificarea și completarea Ghidului solicitantului, aferent axei prioritare 2 — Tehnologia Informației și Comunicațiilor			
		(TIC) pentru o economie digitală competitivă a Programului operațional Competitivitate 2014—2020, acțiunea 2.3.1 — apel 1 „Consolidarea și asigurarea interoperabilității sistemelor informatice dedicate serviciilor de e-guvernare tip 2.0 centrate pe evenimente din viața cetățenilor și întreprinderilor, dezvoltarea cloud computing guvernamental și a comunicării media sociale, a Open Data și Big Data — Secțiunea Big Data”, aprobat prin Ordinul ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională nr. 282/2016	11-12
		596/1.308. — Ordin al ministrului transporturilor și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 816/1.349/2015 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România	12-15
		871. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSCI0165 Pădurea Pogănești și al ariei naturale protejate Pădurea Pogănești, cod 2.417	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 332

din 24 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) teza ultimă din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Ocna Sibiului în Dosarul nr. 545/85/2015 al Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.157D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din data de 16 iunie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 545/85/2015, **Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) teza ultimă din Legea fondului funciar nr. 18/1991**. Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Orașului Ocna Sibiului, cu ocazia soluționării cererii de chemare în judecată formulată de Prefectul județului Sibiu, prin care s-a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Orașului Ocna Sibiului nr. 78/2014 privind atestarea apartenenței la domeniul privat al orașului Ocna Sibiului a unor imobile — teren, situate în intravilanul acestuia, ca fiind neîntemeiată și nelegală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că dispozițiile art. 136 alin. (3) din Legea fundamentală reglementează, în mod expres și limitativ, care sunt bunurile ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică constituie legea organică ce stabilește, în cuprinsul anexei sale, bunurile din domeniul public exclusiv al statului și al unităților administrativ-teritoriale. De asemenea, la punctul III din anexa menționată se enumeră bunurile ce alcătuiesc domeniul public exclusiv al comunelor, orașelor și municipiilor, terenurile ce fac obiectul prevederilor de lege criticate nefiind cuprinse în aceasta. Susține că prin art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 se interzice trecerea terenurilor ce fac obiectul acestor prevederi de lege din domeniul public în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, astfel încât se instituie o altă categorie

de bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, altele decât cele prevăzute de art. 136 alin. (3) din Constituție, neexistând vreo justificare pentru ca respectivele terenuri intravilane, fără o valoare publică deosebită, să fie menținute exclusiv în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

6. Susține, totodată, că art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (1) și (2) din Constituție consacră principiul autonomiei locale care se exercită prin autoritățile administrației publice locale și prin care se rezolvă treburile publice din orașe și comune, după cum interesele locale impun la un anumit moment. Textele de lege criticate interzic trecerea terenurilor menționate din domeniul public în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, prin aceasta, în opinia autorului excepției, îngrădindu-se dreptul și libertatea autorităților publice locale de a decide, în temeiul principiului autonomiei locale și interesului public local, asupra modului în care administrează domeniul public și privat al municipiului, orașului sau comunei.

7. Susține că dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) consacră principiul supremației Legii fundamentale și al obligativității legilor, ceea ce semnifică faptul că legile în vigoare trebuie respectate nu numai în sensul aplicării concrete a acestora, ci și cu ocazia edictării lor. Arată că, în aplicarea acestui principiu, prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, Curtea a statuat că, potrivit art. 15 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu denumirea marginală „*Evitarea paralelismelor*”, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative, iar în cazul existenței unor paralelisme, acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice. Așadar, este inadmisibilă existența, simultan, a două acte normative, de nivel diferit, care să reglementeze în mod diferit aceleași raporturi juridice, în speță Legea nr. 18/1991 și Legea nr. 213/1998. Or, prevederile art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 interzic trecerea unor terenuri intravilane din proprietatea statului în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, în timp ce Legea nr. 213/1998 permite, urmând procedura reglementată de art. 9 alin. (1) și art. 10 alin. (2), trecerea aceluiași terenuri din proprietatea statului în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale. Susține autorul că, prin aceasta, textele de lege criticate încalcă preeminența Legii nr. 24/2000, întrucât reglementează în mod diferit față de Legea nr. 213/1998 aceleași raporturi juridice.

8. **Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în condițiile în care revine legiuitorului sarcina de a stabili modul de reglementare a domeniului public al unităților administrativ-teritoriale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Observă că, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (3), în categoria bunurilor ce fac obiect exclusiv al proprietății publice se regăsesc „*bogățiile de interes public ale*

subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică”. Or, Legea nr. 18/1991 este lege organică, iar bunurile care intră sub incidența acestui act normativ fac parte din proprietatea publică a statului. Cât privește încălcarea, prin prevederile de lege criticate, a dispozițiilor constituționale ale art. 120 și art. 121, apreciază că aceasta nu poate fi reținută. În acest sens, arată că dispozițiile constituționale invocate se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta normele cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte, dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale, în acest sens fiind dispozițiile art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Consiliile locale și primăriile funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe”*, dispozițiile constituționale ale art. 137 alin. (1) referitoare la formarea, administrarea, întreținerea și controlul resurselor financiare ale autorităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, dispozițiile art. 138 alin. (4) din Legea fundamentală, care stabilesc că *„Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii.”*, precum și Decizia Curții nr. 743 din 16 decembrie 2014. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, observă că autorul excepției își motivează critica de neconstituționalitate prin compararea soluțiilor legislative consacrate prin Legea nr. 18/1991 și Legea nr. 213/1998. Apreciază că aceste aspecte privesc o problemă de aplicare a legii, de competența instanței judecătorești, excedând competența instanței de contencios constituțional. Invocă deciziile Curții nr. 343 din 24 septembrie 2013 și nr. 351 din 24 iunie 2014.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții, art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) teza ultimă din Legea fondului funciar nr. 18/1991. Din motivele dezvoltate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, astfel cum au fost modificate prin articolul unic din Legea nr. 158/2010 pentru modificarea art. 26 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2010, precum și dispozițiile art. 36 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată. Prevederile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 18/1991: *„(2) Schimbarea regimului juridic al terenurilor prevăzute la alin. (1), din proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale respective în proprietatea privată a acestora, este interzisă și se*

sanționează cu nulitatea absolută.” Curtea reține că alin. (1) al art. 26 din Legea nr. 18/1991, republicată, prevede că: *„(1) Terenurile situate în intravilanul localităților, rămase la dispoziția autorităților administrației publice locale, de la persoanele care au decedat și/sau nu au moștenitori, trec în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale respective, în baza certificatului de vacanță succesorală eliberat de notarul public. În acest sens, secretarul unității administrativ-teritoriale are obligația ca, în termen de 30 de zile de la înregistrarea fiecărui deces al persoanelor respective, să comunice camerei notarilor publici competente datele prevăzute la art. 68 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, în vederea dezbaterii procedurii succesoriale. Neîndeplinirea de către secretarul unității administrativ-teritoriale a obligației prevăzute în prezentul alineat se sancționează administrativ, potrivit legii.”;*

— Art. 36 alin. (1) ultima teză: *„Terenurile aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care sunt în administrarea primăriilor, la data prezentei legi, trec în proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26.”*

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 120 alin. (1) care stabilește că administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, art. 121 alin. (1) și (2) referitor la autoritățile comunale și orașenești și art. 136 alin. (3) care reglementează cu privire la bunurile ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost invocată într-o cauză aflată pe rolul instanței de contencios administrativ, având ca obiect cererea de chemare în judecată formulată de prefectul județului Sibiu, prin care s-a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Orașului Ocna Sibiului nr. 78/2014 privind atestarea apartenenței la domeniul privat al orașului Ocna Sibiului a unor imobile — teren, situate în intravilanul acestuia, ca fiind neîntemeiată și nelegală. Totodată, Curtea reține că, prin Hotărârea Consiliului Local al orașului Ocna Sibiului nr. 78 din 30 septembrie 2014, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, a fost atestată apartenența la domeniul privat al orașului Ocna Sibiului și în administrarea Consiliului Local al Orașului Ocna Sibiului a unor imobile — terenuri, situate în intravilanul orașului. Secretarul orașului a refuzat contrasemnarea Hotărârii nr. 78/2014, invocând prevederile art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 18/1991. Anterior, prin Hotărârea Consiliului Local al Orașului Ocna Sibiului nr. 38 din 30 aprilie 2014, a fost atestată apartenența acelorași imobile la domeniul public al orașului Ocna Sibiului și în administrarea Consiliului Local al Orașului Ocna Sibiului. Terenurile în cauză fac obiectul unor drepturi de concesiune ai căror titulari sunt proprietarii caselor construite pe aceste terenuri, drepturi înscrise în cartea funciară — foaia de sarcini. Ca urmare a Hotărârii Consiliului Local al Orașului Ocna Sibiului nr. 38 din 30 aprilie 2014, pentru fiecare teren concesiionat s-a făcut o înscriere provizorie în cartea funciară a dreptului de proprietate, cu mențiunea „dobândit prin lege”, în favoarea domeniului public al orașului Ocna Sibiului.

16. Curtea reține că, potrivit art. 36 alin. (1) din capitolul III al Legii nr. 18/1991, cu denumirea *„Dispoziții privind terenurile proprietate de stat și unele prevederi speciale”*, terenurile aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care sunt în administrarea primăriilor, *„la data prezentei legi, trec”* în

proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, „*urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26*”.

17. Curtea observă că, din punct de vedere al structurii logico-juridice, art. 36 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 este o normă de drept incompletă, lipsindu-i un element de structură, astfel încât face trimitere la articolul din aceeași lege care îl conține. Astfel, din formularea ultimei teze a art. 36 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 — „*urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26*” — rezultă că această normă juridică urmează a se completa, împrumutând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26 din aceeași lege. Prin urmare, Curtea reține că norma juridică cuprinsă în art. 36 alin. (1) este o normă de trimitere cu privire la regimul juridic al terenurilor ce fac obiectul său de reglementare.

18. Cât privește norma completatoare, respectiv art. 26 din Legea nr. 18/1991 — astfel cum era reglementată la data intrării în vigoare a Legii nr. 18/1991 (respectiv, 20 februarie 1991) — aceasta stabilea că: „(1) *Terenurile situate în intravilanul localității, care au aparținut operatorilor sau altor persoane care au decedat, în ambele cazuri fără moștenitori, trec în proprietatea comunei, orașului sau a municipiului, după caz, și în administrarea primăriilor, pentru a fi vândute, concesionate ori date în folosință celor care solicită să-și construiască locuințe și nu au teren, ori pentru amplasarea de obiective social-culturale sau cu caracter productiv, potrivit legii, ori pentru compensările prevăzute la art. 24.*”

(2) *Până la efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1), terenurile vor fi înscrise și folosite conform destinației avute.*”

19. Așadar, din categoria terenurilor care rămâneau la dispoziția comisiilor de fond funciar făceau parte și terenurile agricole din intravilan aduse sau preluate în patrimoniul cooperativei agricole de producție de la membrii cooperatori sau alte persoane care au decedat și nu au moștenitori. Curtea reține că aceste terenuri treceau în domeniul privat al comunei, orașului sau al municipiului și în administrarea primăriilor, urmând a fi vândute, concesionate sau date în folosință, în condițiile legii, celor care solicitau să-și construiască locuințe și nu aveau teren, ori pentru amplasarea de obiective social-culturale sau cu caracter productiv, potrivit legii, ori pentru compensările prevăzute de art. 24 din Legea nr. 18/1991.

20. În aceste condiții, Curtea constată că la data intrării în vigoare a Legii nr. 18/1991, potrivit art. 36 alin. (1) a operat o defaectare *ope legis* din domeniul public al statului, prin trecerea terenurilor aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care erau în administrarea primăriilor, în proprietatea privată a comunelor, orașelor sau a municipiilor, pentru a fi vândute, concesionate ori date în folosință celor care solicitau să-și construiască locuințe și nu aveau teren, ori pentru amplasarea de obiective social-culturale sau cu caracter productiv, potrivit legii, ori pentru compensările prevăzute la art. 24 din lege, de vreme ce aceste terenuri împrumutau regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26 din lege.

21. Curtea observă că prevederile art. 26 din Legea nr. 18/1991 — norma completatoare — au fost modificate prin Legea nr. 158/2010 pentru modificarea art. 26 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2010, iar, ca urmare a modificării menționate, terenurile situate în intravilanul localităților, rămase la dispoziția autorităților administrației publice locale de la persoanele care au decedat și/sau nu au moștenitori trec în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale, în baza certificatului de vacanță succesorală eliberat de notarul public. Potrivit alin. (2) al art. 26, schimbarea regimului juridic al acestor terenuri din proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale în proprietatea privată a acestora este interzisă și se sancționează cu nulitatea absolută.

22. Cu privire la regimul juridic al moștenirilor vacante, Curtea reține că, potrivit art. 477 din Codul civil din 1864, „*toate averile vacante și fără stăpâni, precum și ale persoanelor care mor fără moștenitori, sau ale căror moșteniri sunt lepădate, sunt ale domeniului public*”. Cu privire la aceste prevederi ale Codului civil din 1864, Curtea observă că încă din perioada interbelică au fost formulate critici referitor la stabilirea apartenenței la domeniul public a averilor vacante și fără stăpân. S-a susținut că acestea nu pot intra decât în domeniul privat al statului, deoarece ele nu sunt afectate unui interes general. Numai dacă administrația le-ar afecta ulterior unui interes general ele ar intra în domeniul public al administrației. De asemenea, doctrina contemporană reține că în patrimoniul statului aceste bunuri se află în domeniul privat, iar nu în domeniul public. Ulterior, Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică a îndreptat eroarea cuprinsă în art. 477 din Codul civil din 1864, precizând în art. 25 că „*În accepțiunea prezentei legi, prin sintagma domeniu public, cuprinsă în art. 477 din Codul civil, se înțelege domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, după caz.*” Așadar, coroborând prevederile art. 477 din Codul civil din 1864 cu cele ale art. 25 din Legea nr. 213/1998, domeniul privat al statului se constituie și din succesiunile vacante și bunurile fără stăpân, întrucât, în absența unei prevederi legale exprese, bunurile respective aparțin statului, iar nu unei unități administrativ-teritoriale.

23. Însă Curtea reține că, potrivit art. 963 alin. (3) din noul Cod civil, „*În lipsa moștenitorilor legali sau testamentari, patrimoniul defunctului se transmite comunei, orașului sau, după caz, municipiului în a cărui rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii moștenirii.*” Așadar, noul Cod civil creează expres o vocație reziduală a statului, în lipsa moștenitorilor legali sau testamentari, temeiul juridic al dobândirii de către acesta a moștenirii vacante fiind dreptul de suveranitate a statului, de vreme ce statul ia în stăpânire orice bun fără stăpân care se află pe teritoriul său. Art. 553 alin. (2) teza întâi din noul Cod civil, având denumirea marginală „*Proprietatea privată*”, stabilește faptul că „*Moștenirile vacante se constată prin certificat de vacanță succesorală și intră în domeniul privat al comunei, orașului sau municipiului, după caz, fără înscriere în cartea funciară*”, în același sens fiind și art. 1.138 din noul Cod civil — „*Moștenirile vacante revin comunei, orașului sau, după caz, municipiului în a cărui rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii moștenirii și intră în domeniul lor privat. Este considerată nescrisă orice dispoziție testamentară care, fără a stipula transmiterea bunurilor moștenirii, urmărește să înlăture această regulă.*” În aceste condiții, Curtea observă că regimul juridic specific aplicabil dreptului de proprietate asupra moștenirilor vacante este reglementat de alin. (2) al art. 553 din actualul Cod civil într-o modalitate diferită și neechivocă față de textul art. 477 din Codul civil din 1864. Așadar, noul Cod civil inovează în materie, acordând comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază teritorială se află bunurile succesoriale la data deschiderii moștenirii, vocație generală de a culege moștenirile vacante. Dreptul de proprietate se va dobândi fără înscriere în cartea funciară — soluție conformă art. 887 alin. (1) din noul Cod civil, potrivit căruia drepturile reale se dobândesc fără înscriere în cartea funciară când provin din moștenire, iar moștenirea vacantă intră în domeniul privat al unuia dintre subiectele de drept menționate (comuna, orașul sau municipiul). Potrivit art. 55 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, dispozițiile art. 553 alin. (2) din Codul civil se aplică numai moștenirilor deschise după intrarea în vigoare a noului Cod civil.

24. Curtea reține, de asemenea, că, potrivit art. 230 lit. bb) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, la data intrării în vigoare a Codului civil (1 octombrie 2011) se abrogă orice alte dispoziții

contrare, chiar dacă acestea sunt cuprinse în legi speciale. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile art. 26 din Legea nr. 18/1991, republicată, au fost abrogate expres, indirect, prin Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, așa încât, începând cu data de 1 octombrie 2011, regimul juridic aplicabil moștenirilor vacante este cel stabilit de Codul civil în vigoare.

25. Față de toate cele arătate, având în vedere modificarea regimului juridic aplicabil moștenirilor vacante, caracterul incomplet al norme juridice cuprinse în art. 36 alin. (1) din Legea nr. 18/1991, consecințele asupra litigiului în care prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată, Curtea constată

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 36 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Ocna Sibiului în Dosarul nr. 545/85/2015 al Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 364

din 2 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Oană în Dosarul nr. 3.761/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.077D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că autorul excepției a solicitat judecarea în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 2.986 din 10 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.761/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin**

Oană într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea acestuia de anulare a deciziei Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 de anulare a certificatului prin care se acorda acestuia titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 — Luptător Rănit”, reacdarea acestui titlu și repunerea în toate drepturile anterioare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia precizează că, drept urmare a textelor de lege criticate, recursul pe care l-a formulat a fost scos pe cale administrativă de pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și repus pe rolul Curții de Apel București, care pronunțase sentința recurată, fiind astfel lipsit de gradul de jurisdicție la care era îndreptățit. Ca atare, nu mai poate beneficia de o judecată echitabilă și imparțială, câtă vreme textul de lege criticat, care reglementează o situație tranzitorie, obligă aceeași instanță să se pronunțe asupra propriei sale hotărâri. Totodată, se generează o situație inechitabilă față de toți justițiabilii care intră sub incidența prevederilor sale și care, datorită unor împrejurări care nu țin de culpa lor procesuală, nu au putut finaliza judecarea recursurilor în fața instanței supreme până la intrarea în vigoare a Legii nr. 2/2013, prin deferirea recursurilor lor, pe cale administrativă, unei alte instanțe, ierarhic inferioare.

6. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în susținerea acestui punct de vedere invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XXIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, care au următoarea redactare:

— Art. XXIII: „(1) *Procesele în primă instanță, precum și căile de atac în materia contenciosului administrativ și fiscal, în curs de judecată la data schimbării, potrivit dispozițiilor prezentei legi, a competenței instanțelor legal investite se judecă de instanțele devenite competente potrivit prezentei legi.*

(2) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(3) *Procesele în curs de judecată în primă instanță în materia contenciosului administrativ și fiscal aflate la data intrării în vigoare a prezentei legi pe rolul curților de apel și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalelor se trimit la tribunale.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)—(3), dosarele se trimit, pe cale administrativă, la instanțele devenite competente să le judece.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, prin raportare la art. 11 și art. 20 din Constituție, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 adițional la convenția menționată și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care statuează cu privire la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că excepția a fost ridicată în cursul soluționării unei cauze având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea autorului acesteia de anulare a deciziei Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 de anulare a certificatului prin care se acorda acestuia titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 — Luptător Rănit”, reacdarea acestui titlu și repunerea în toate drepturile anterioare.

14. În acest context, Curtea observă, totodată, că prin art. V din Legea nr. 2/2013 a fost modificată Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, fiind introdus un nou articol, art. 26, potrivit căruia litigiile legate de aplicarea dispozițiilor prezentei legi, în care acțiunea este formulată în contradictoriu cu Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 sau cu Comisia parlamentară a revoluționarilor din decembrie 1989, se soluționează, în fond, de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, iar în recurs, de secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.

15. În cauza de față, în considerarea acestei noi reguli de competență materială, recursul aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost trimis Curții de Apel București. Ținând cont de acest cadru procesual, Curtea constată că art. XXIII alin. (3) din Legea nr. 2/2013, care stabilește că „*Procesele în curs de judecată în primă instanță în materia contenciosului administrativ și fiscal aflate la data intrării în vigoare a prezentei legi pe rolul curților de apel și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalelor se trimit la tribunale*”, nu are legătură cu soluționarea procesului în cursul căruia a fost declanșat controlul de constituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate având acest obiect urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, ținând seama de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

16. Referitor la prevederile art. XXIII alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 2/2013, Curtea observă că, în esență, autorul excepției critică faptul că nu mai poate beneficia de o judecată echitabilă și imparțială, câtă vreme textul de lege criticat obligă aceeași instanță să se pronunțe asupra propriei sale hotărâri. Cu privire la critici similare Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 370 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 august 2014, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. În considerentele acestei decizii, Curtea a făcut referire la cele statuate în jurisprudența sa prin care a examinat dispoziții legale similare,

cuprinse în Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, în prezent abrogată, dispoziții care vizau același tip de măsuri ca și cele reglementate prin textele de lege criticate în prezenta cauză.

17. Astfel, potrivit art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005, recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a legii menționate și care, potrivit acesteia, erau de competența curților de apel urmau să se trimită pe cale administrativă la instanțele menționate, fără a se mai pronunța o hotărâre de declinare a competenței. Din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în cauza de față, Curtea a reținut [prin Decizia nr. 137 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 14 martie 2006] că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este determinată prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”

18. Curtea a statuat, totodată, că, deși prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, acesta nu constituie un fine de neconstituționalitate, întrucât judecata se va face în complete cu compunere diferită. Curtea a constatat că reglementarea are caracter tranzitoriu, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. În plus, noua soluție legislativă nu instituie nicio discriminare și, ca atare, nu contravine nici principiului egalității de tratament între subiectele de drept. De asemenea, Curtea a mai reținut că nu se aduce atingere principiului imparțialității instanțelor judecătorești, în contextul dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 din Legea fundamentală și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Sub acest aspect, Curtea a subliniat că judecarea recursului de către aceeași instanță care a soluționat apelul, dar în complete diferite, nu constituie în sine o prezumție a lipsei de imparțialitate a judecătorilor care se pronunță asupra recursului, remarcând, în același timp, că cele două căi de atac — apelul și recursul — sunt guvernate de reguli

procedurale distincte, menite să asigure realizarea dreptului la un proces echitabil.

19. Curtea a mai observat că din expunerea de motive a Legii nr. 2/2013 rezultă că rațiunea adoptării normelor tranzitorii criticate în prezenta cauză a fost reprezentată de modificările intervenite prin noul Cod de procedură civilă sub aspectul competenței materiale a instanțelor judecătorești. Măsurile reglementate prin acestea au ca scop asigurarea unei repartizări echilibrate a cauzelor pe rolul instanțelor civile, cu finalitatea aplicării în condiții optime a dispozițiilor noii reglementări procesuale civile.

20. În cauza de față își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională prin jurisprudența citată, neintervenind elemente noi care să justifice reconsiderarea acesteia.

21. Având în vedere cele mai sus arătate, Curtea constată că nu poate reține nici critica prin raportare la prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil și nici cea referitoare la pretinsa nesocotire a dispozițiilor art. 13 din aceeași convenție, care statuează cu privire la dreptul la un recurs efectiv. Astfel, nu se poate susține că persoanele interesate nu beneficiază de o cale de atac care să răspundă exigențelor convenționale, de vreme ce reglementarea criticată modifică doar competența materială a instanței, fără să aducă atingere exercițiului dreptului de a introduce calea de atac corespunzătoare, aceasta păstrându-și intactă configurația procesuală, fără să fie afectate în vreun fel garanțiile apte să îi confere acesteia eficacitate.

22. Pentru motive similare, Curtea constată că nu poate fi reținută nici referirea la prevederile art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care statuează cu privire la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prevederi care pot fi avute în vedere în scopul efectuării controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 148 din Constituție.

23. În ce privește invocarea, în cauza de față, a dispozițiilor art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ, astfel că prevederile convenționale menționate nu sunt incidente în cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIII alin. (3) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Oană în Dosarul nr. 3.761/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. XXIII alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 369

din 2 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în ansamblu, și în special a dispozițiilor anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Argeșean Muntenia, în calitate de reprezentant al membrilor săi, în Dosarul nr. 835/109/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 95D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 121D/2016, 209D/2016, 210D/2016, 222D/2016 și 223D/2016, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, invocată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Argeșean Muntenia, în calitate de reprezentant al membrilor săi, în dosarele nr. 441/109/2015, 413/109/2015, 472/109/2015, 3.825/109/2013 și 8.441/109/2013 ale Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 336D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011, excepție invocată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Argeșean Muntenia, în calitate de reprezentant al membrilor săi, în Dosarul nr. 99/109/2015 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

6. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 95D/2016, 121D/2016, 209D/2016, 210D/2016, 222D/2016, 223D/2016 și 336D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

8. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

9. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 121D/2016, 209D/2016, 210D/2016, 222D/2016, 223D/2016 și 336D/2016 la Dosarul nr. 95D/2016, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

11. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 835/109/2015, Încheierea din 27 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 441/109/2015 și încheierile din 12 ianuarie 2016, pronunțate în Dosarul nr. 413/109/2015, 472/109/2015, 3.825/109/2013 și 8.441/109/2013, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Argeșean Muntenia, în calitate de reprezentant al membrilor săi.

12. Prin Încheierea din 10 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 99/109/2015, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Argeșean Muntenia, în calitate de reprezentant al membrilor săi.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență că, prin punerea în aplicare a grilelor de salarizare prevăzute de anexele nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, se încalcă un drept salarial obținut prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, și anume valoarea coeficientului de multiplicare 1,000, care este de 400,00 lei. Prin aceasta se aduce atingere prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) și celor ale art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În legătură cu această din urmă dispoziție convențională, arată că beneficiarii dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pot pretinde cel puțin o „speranță legitimă” cu privire la realizarea drepturilor salariale calculate cu valoarea de referință mai sus arătată.

14. De asemenea, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate au creat situații discriminatorii, contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Acest fapt a fost favorizat de faptul că, spre deosebire de reglementările anterioare în materie, anexele nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011 stabilesc salariile în cifre absolute. Totodată, unele dintre actele normative referitoare la salarizarea personalului didactic au fost declarate ca neconstituționale. Toată această diversitate legislativă a condus la o aplicare neunitară a reglementărilor în materie.

15. Se mai arată că unele cadre didactice au obținut prin hotărâri judecătorești calcularea salariului în raport cu valoarea coeficientului de multiplicare stabilită prin Legea nr. 221/2008, dar pentru cei cărora nu li s-au recunoscut în justiție aceleași drepturi, angajatorii și operatorii de credite nu au procedat la calculul salariilor raportat la aceleași coeficient, deși temeiul legal era același. Astfel, s-a adus atingere prevederilor Legii fundamentale consacrate în art. 15 alin. (1), art. 16, art. 41, art. 44 și art. 78.

16. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă și Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este

întemeiată, dispozițiile de lege criticate nefiind contrare prevederilor constituționale invocate.

17. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

18. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, arată că autorii excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci sunt mai degrabă nemulțumiți de soluțiile legislative în materia salarizării personalului didactic din cuprinsul Legii nr. 63/2011. De asemenea, arată că autorii critică modul de interpretare și aplicare a legii și urmăresc o completare a normei juridice, ceea ce nu revine competenței Curții Constituționale.

19. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat, fapt confirmat și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek contra Poloniei*, paragraful 59 și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz contra Spaniei*, paragraful 57. În plus, arată că Legea nr. 63/2011 a fost menită să elimine pentru perioada imediat următoare inechitatea stabilirii salariilor din sistemul național din învățământ, în contextul specific al modificărilor legislative și al soluțiilor instanțelor judecătorești în materie.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie atât dispozițiile anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, cât și Legea nr. 63/2011 în ansamblul său. Prin urmare, având în vedere atât încheierile de sesizare, cât și motivarea criticii de neconstituționalitate, Curtea va reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în ansamblu, și în special cele ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011, care stabilesc salariile de încadrare pentru personal didactic din învățământul preuniversitar, respectiv salariile de încadrare pentru personal didactic auxiliar din învățământul preuniversitar.

23. Curtea constată că Legea nr. 63/2011 a avut o aplicabilitate limitată în timp, întrucât a reglementat salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ în anul 2011. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a reținut însă că „sintagma «în vigoare» din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi

sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, astfel că urmează să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii nr. 63/2011 cu care a fost sesizată, care continuă să producă efecte juridice în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

24. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul român, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) referitor la universalitate, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, consideră că sunt înfrânate dispozițiile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la proprietate.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia este nemulțumit, în esență, de faptul că dispozițiile de lege criticate stabilesc salariile cadrelor didactice într-un alt quantum decât cel care ar rezulta din aplicarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008. Astfel, consideră că personalul din învățământ are „cel puțin o speranță legitimă” cu privire la obținerea unor drepturi salariale calculate prin aplicarea coeficientului de multiplicare 1,000 în valoare de 400,00 lei. De asemenea, autorul excepției critică aplicarea neunitară a legii, arătând că doar unele cadre didactice au beneficiat de calculul drepturilor salariale în raport cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, ca urmare a acțiunilor în justiție formulate, în timp ce altora li s-au aplicat alte reglementări.

26. În ceea ce privește prima critică formulată, Curtea observă că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 202 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 mai 2015, Decizia nr. 212 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 13 mai 2015, Decizia nr. 415 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 10 august 2015, sau Decizia nr. 526 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, reținând că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens a amintit și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. De asemenea, Curtea Constituțională a constatat că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

27. Referitor la succesiunea reglementărilor în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, prin aceeași decizie Curtea a arătat că a existat, într-adevăr, o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitară, dar că, în acest context specific, Legea nr. 63/2011 dă

expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții

Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Cât privește cea de-a doua critică formulată de autorul excepției de neconstituționalitate în prezenta cauză, Curtea constată că aceasta privește aspecte de aplicare a legii, care revin exclusiv competenței instanței de judecată.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Argeșean Muntenia, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 835/109/2015, 441/109/2015, 413/109/2015, 472/109/2015, 3.825/109/2013 și 8.441/109/2013 ale Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și în Dosarul nr. 99/109/2015 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în ansamblu, și în special cele ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la Legea nr. 63/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru stabilirea datei la care se realizează în anul 2016 acordarea gradului profesional următor polițiștilor

Având în vedere prevederile art. VI din Legea nr. 152/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — În anul 2016, acordarea gradului profesional următor polițiștilor care au împlinit sau împlinesc în cursul anului stagiul minim în gradul profesional deținut se realizează la data de 15 septembrie.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,

Petre Tobă

București, 12 august 2016.

Nr. 123.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI PENTRU SOCIETATEA INFORMAȚIONALĂ

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ghidului solicitantului, aferent axei prioritare 2 — Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC) pentru o economie digitală competitivă a Programului operațional Competitivitate 2014—2020, acțiunea 2.3.1 — apel 1 „Consolidarea și asigurarea interoperabilității sistemelor informatice dedicate serviciilor de e-guvernare tip 2.0 centrate pe evenimente din viața cetățenilor și întreprinderilor, dezvoltarea cloud computing guvernamental și a comunicării media sociale, a Open Data și Big Data — Secțiunea Big Data”, aprobat prin Ordinul ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională nr. 282/2016**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a nivelului administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

având în vedere Acordul de delegare încheiat între Autoritatea de management a Programului operațional Competitivitate și Organismul Intermediar pentru Promovarea Societății Informaționale pentru Programul operațional Competitivitate, axa prioritară 2 — Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC) pentru o economie digitală competitivă nr. 371/29 aprilie 2015,

în baza Avizului Ministerului Fondurilor Europene nr. 57.350 din 6 iulie 2016 privind modificarea Ghidului solicitantului aferent acțiunii „Consolidarea și asigurarea interoperabilității sistemelor informatice dedicate serviciilor de e-guvernare tip 2.0 centrate pe evenimente din viața cetățenilor și întreprinderilor, dezvoltarea cloud computing guvernamental și a comunicării media sociale, a Open Data și Big Data — Secțiunea Big Data”, aprobat prin Ordinul ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională nr. 282/2016,

în conformitate cu art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională, cu modificările și completările ulterioare, și a Adresei Organismului Intermediar pentru Promovarea Societății Informaționale nr. 5351.1 din 6 iulie 2016,

ministrul comunicațiilor și pentru societatea informațională emite prezentul ordin.

Art. I. — Ghidul solicitantului, aferent axei prioritare 2 — Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC) pentru o economie digitală competitivă a Programului operațional Competitivitate 2014—2020, acțiunea 2.3.1 — apel 1 „Consolidarea și asigurarea interoperabilității sistemelor informatice dedicate serviciilor de e-guvernare tip 2.0 centrate pe evenimente din viața cetățenilor și întreprinderilor, dezvoltarea cloud computing guvernamental și a comunicării media sociale, a Open Data și Big Data — Secțiunea Big Data”, aprobat prin Ordinul ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională nr. 282/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 și 568 bis din 27 iulie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul 1 punctul 1.8 „Valoarea minimă și maximă a proiectului, rata de cofinanțare”, secțiunea „Valoarea minimă și maximă a proiectului” se modifică și va avea următorul cuprins: „Valoarea minimă și maximă a proiectului

Valoarea minimă este de 1 milion euro (echivalentul în lei = 4.500.000 lei), valoarea maximă este de 27 milioane euro FEDR (echivalentul în lei = 117.000.000 lei).”

2. La capitolul 1 punctul 1.8 „Valoarea minimă și maximă a proiectului, rata de cofinanțare”, secțiunea „Rata de cofinanțare”, tabelul aferent celui de-al patrulea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Regiunile de dezvoltare	TOTAL FINANȚARE NERAMBURSABILĂ	
	FEDR	BUGET DE STAT
Regiuni mai puțin dezvoltate (Nord-Est, Sud-Est, Sud Muntenia, Sud Vest Oltenia, Vest, Nord-Vest și Centru)	85%	15%
Regiuni mai dezvoltate (București—Ilfov, inclusiv capitala București)	80%	20%”

3. La capitolul 1 punctul 1.8 „Valoarea minimă și maximă a proiectului, rata de cofinanțare”, la finalul secțiunii „Rata de cofinanțare” se introduce un nou paragraf, cu următorul cuprins:

„Pentru un proiect cu acoperire națională, cu ținte ale indicatorilor de realizare/rezultat atât pentru regiunile mai puțin dezvoltate, cât și pentru regiunea mai dezvoltată București—Ilfov, asistența financiară nerambursabilă solicitată și contribuția solicitantului se vor realiza în baza unei pro-rata la nivel de regiuni (pentru București—Ilfov 12,5%, iar pentru cele 7 regiuni mai puțin dezvoltate 87,5%), după cum urmează:

1.	Valoarea totală a proiectului	
	Valoarea totală eligibilă	= 2 + 3
2.	Asistență financiară nerambursabilă solicitată	
	Regiuni mai puțin dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 86,82%
	Regiuni mai dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 13,17%
3.	Contribuția solicitantului	
	Regiuni mai puțin dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 86,82%
	Regiuni mai dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 13,17%

Această modalitate de calcul conduce la următoarea intensitate a finanțării:

FEDR — 84,3411% și
BS — 15,6589%.

Pentru un proiect cu acoperire la nivelul uneia/mai multor regiuni mai puțin dezvoltate și un proiect cu acoperire la nivelul regiunii mai dezvoltate (București—Ilfov), asistența financiară

nerambursabilă solicitată și contribuția solicitantului se va realiza în funcție de selectarea de către solicitant a regiunii de implementare.

A. Regiuni mai puțin dezvoltate

1.	Valoarea totală a proiectului	
	Valoarea totală eligibilă	= 2 + 3
2.	Asistență financiară nerambursabilă solicitată	
	Regiuni mai puțin dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 85%
3.	Contribuția solicitantului	
	Regiuni mai puțin dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 15%

B. Regiuni mai dezvoltate

1.	Valoarea totală a proiectului	
	Valoarea totală eligibilă	= 2 + 3
2.	Asistență financiară nerambursabilă solicitată	
	Regiuni mai dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 80%
3.	Contribuția solicitantului	
	Regiuni mai dezvoltate	= valoarea eligibilă a proiectului * 20%

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și pentru societatea informațională,
Marius-Raul Bostan

București, 6 iulie 2016.
Nr. 351.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 596 din 20 iulie 2016

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.308 din 29 iulie 2016

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 816/1.349/2015 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România

În temeiul prevederilor art. III din Legea nr. 71/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului muncii, familiei protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 816/1.349/2015 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 1 iulie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic

civil navigant profesionist din aviația civilă din România și a prevederilor Legii nr. 71/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România și a prevederilor Legii nr. 71/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil

navigant profesionist din aviația civilă din România, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Titlul normelor metodologice se modifică și va avea următorul cuprins:

**„NORME METODOLOGICE
de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015
pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind
Statutul personalului aeronautic civil navigant
profesionist din aviația civilă din România
și a prevederilor Legii nr. 71/2016 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 223/2007 privind
Statutul personalului aeronautic civil navigant
profesionist din aviația civilă din România”**

4. Articolul 1 din normele metodologice se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România și a prevederilor Legii nr. 71/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România se aplică tuturor persoanelor care dețin sau au deținut calitatea de personal aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România și îndeplinesc condițiile stabilite de Legea nr. 83/2015 pentru completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, denumită în continuare *Lege*, definit la art. 3 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, și remunerat pentru executarea activităților aeronautice civile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 223/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *personal aeronavigant*.”

5. La articolul 2 din normele metodologice, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) piloți, piloți instructori avioane de la Școala Superioară de Aviație Civilă, însoțitori de bord/membri ai echipajului de cabină cu licență/atestat de membru al echipajului de cabină, parașutiști și personalul de inspecție în zbor, care au vârsta de minimum 50 de ani și au realizat o vechime de cel puțin 20 de ani de activitate ca personal aeronautic civil navigant profesionist;”

6. La articolul 3 alineatul (3) din normele metodologice, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) cererea de înscriere la pensia de serviciu, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 sau în anexa nr. 4, după caz;

.....
c) adeverința-tip cu elementele necesare stabilirii pensiei de serviciu, respectiv vechimea totală în activitate în calitate de personal aeronavigant și baza de calcul, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 sau în anexa nr. 5, după caz;”.

7. După articolul 4 din normele metodologice se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Pentru piloții instructori avioane de la Școala Superioară de Aviație Civilă, adeverința-tip prevăzută la art. 3 alin. (3) lit. c) care conține elementele necesare calculării/recalculării pensiei de serviciu, respectiv vechimea totală în activitate în calitate de personal aeronavigant și baza de calcul, se emite de Societatea Comercială «Compania Națională de

Transporturi Aeriene Române TAROM» — S.A., pe răspunderea acesteia, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(2) În vederea emiterii adeverinței-tip prevăzute la alin. (1), Școala Superioară de Aviație Civilă transmite Societății Comerciale «Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM» — S.A. o adeverință privind vechimea totală în activitate în calitate de personal aeronavigant, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6.”

8. După articolul 8 din normele metodologice se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — (1) Baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiei de serviciu pentru piloții instructori de avioane din cadrul Școlii Superioare de Aviație Civilă o reprezintă 80% din media veniturilor totale brute realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de înscriere la pensia de serviciu, corespunzătoare ultimei funcții la bord deținute de personalul navigant din cadrul Societății Comerciale «Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM» — S.A.

(2) Baza de calcul pentru recalcularea cuantumului pensiei de serviciu pentru piloții instructori de avioane din cadrul Școlii Superioare de Aviație Civilă o reprezintă 80% din media veniturilor totale brute realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii în care a fost depusă cererea de înscriere la pensie de serviciu în condițiile Legii nr. 83/2015, corespunzătoare ultimei funcții la bord deținute de personalul navigant din cadrul Societății Comerciale «Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM» — S.A.”

9. La articolul 9 din normele metodologice, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Cuantumul pensiei de serviciu se calculează prin aplicarea procentului de 80% asupra bazei de calcul determinate conform prevederilor art. 8 sau 8¹, după caz.

(2) În situația persoanelor prevăzute la art. 42⁷ lit. a) din Legea nr. 223/2007, cu modificările și completările ulterioare, și art. II alin. (1) din Lege, pensia de serviciu reprezintă 80% din baza de calcul determinată conform prevederilor art. 8 sau 8¹, după caz, din prezentele norme metodologice, indiferent dacă vechimea realizată ca personal aeronavigant este mai mică sau egală cu cea prevăzută la art. 42¹ alin. (1) din Legea nr. 223/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru fiecare an complet, în plus, peste vechimea în activitate prevăzută la art. 42¹ alin. (1) din Legea nr. 223/2007, cu modificările și completările ulterioare, respectiv 20 de ani sau, după caz, 25 de ani, se adaugă la cuantumului pensiei câte 1% din media veniturilor totale brute prevăzută la art. 8 sau, după caz, câte 1% din 80% din media veniturilor totale brute prevăzută la art. 8¹, din prezentele norme metodologice, fără a depăși 100% din baza de calcul.”

10. După articolul 10 din normele metodologice se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Pensia de serviciu calculată sau recalculată conform dispozițiilor Legii nr. 71/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România pentru piloții instructori avioane de la Școala Superioară de Aviație Civilă se acordă și se plătește începând cu luna următoare celei în care a fost înregistrată cererea, la casa teritorială/casa sectorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință a solicitantului.

(2) În cazul decesului persoanelor prevăzute la alin. (1) urmașii îndreptățiți la acordarea pensiei de urmaș pot solicita recalcularea pensiei de urmaș.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Planului de management al sitului
Natura 2000 ROSCI0165 Pădurea Pogănești și al ariei naturale
protejate Pădurea Pogănești, cod 2.417**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 108.298/AC din 27 ianuarie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia SEA nr. 234 din 8 aprilie 2013 emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Galați, Avizul Ministerului Culturii nr. 5.277 din 11 septembrie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 211.362 din 7 octombrie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 77.286 din 11 septembrie 2015 și Adresa Direcției generale păduri nr. 154.864/I.M. din 6 octombrie 2015,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0165 Pădurea Pogănești și al ariei naturale protejate Pădurea Pogănești, cod 2.417, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 10 mai 2016.
Nr. 871.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 939011